

11/05/2015

เครื่องบินลงจอดที่สนามบินนานาชาติในดอนเมือง อิตะบาชิจังมารอรับพวกเราที่สนามบิน เขาคอยดูแลพวกเรา และพาพวกเราขึ้นรถตู้เพื่อเดินทางมาถึงหอพัก พี่คนขับรถช่วยยกกระเป๋าพวกเราทุกคนเลย ตลอดเส้นทางจากสนามบินมาถึงหอพัก เป็นภาพที่ไม่คุ้นเคยเท่าไร บรรยากาศดูสงบ มีแม่น้ำไหลผ่าน มีลานกว้างและพื้นที่สีเขียว เรียกว่าผิดจากที่คิดไว้ตอนแรก ระหว่างทางก็มองเห็นฟูจิซึ่งอยู่ไกลๆ แต่ด้วยความเหนื่อยเราก็หลับไปตื่นมาอีกทีก็ถึงหอพักแล้ว

เวลาสายราวๆเก้าโมงเช้า เมื่อถึงหอพักก็ได้รับการต้อนรับอย่างเต็มที่จากผู้ดูแลหอและมาซัง มาซังเป็นคนจีนที่เรียนอยู่ที่ญี่ปุ่น เธอช่วยเหลือเรามากมาย ในตอนแรกก็คือแปลญี่ปุ่นเป็นอังกฤษให้เราฟัง ผู้ดูแลแจกกุญแจห้องและแนะนำวิธีใช้กุญแจ รวมถึงส่วนต่างๆของล๊อบบี้ ที่ขาดไม่ได้เลยคือที่ทิ้งขยะ อย่างที่รู้กันว่าญี่ปุ่นแยกขยะหลายประเภทมาก (อาจจะแยกถึงโมเลกุลเลยฮาๆ) มีคู่มือการแยกขยะให้ทุกคนเป็นเล่มๆ หลังจากนั้นก็ปล่อยพวกเราขึ้นห้องเพื่อพักผ่อน แต่ยังไม่ทันจะจัดของให้เสร็จดี ก็ต้องรบกวนมาซังเรื่องระบบไฟฟ้าและการใช้เครื่องมือในห้อง พอเสร็จแล้วจึงได้เวลาอาบน้ำเสียที

มาซังถามทุกคนเรื่องอาหารกลางวัน นี่เป็นมื้อแรกที่จะได้กินในญี่ปุ่น เราบอกว่าอยากกินสลัดมันฝรั่ง เพราะเบนโตะญี่ปุ่นผักน้อย เมื่อถึงตอนเที่ยง มาซังกลับมาที่ห้องพร้อมอาหารของนักศึกษา 6 ชีวิต เหลือเชื้อมากที่เธอถือของเยอะได้ขนาดนี้ แต่ละคนจะได้รับอาหารคือ เบนโตะ สลัด น้ำผลไม้ โยเกิร์ตและเค้ก ให้ตายสิมันเยอะมาก สั่งไปสองได้มาล้าน (เอากลัวเราไม่อิ่ม) มาซังเข้ามาที่ห้องเราอีกครั้งเลยมีโอกาสพูดคุยกัน ถึงจะไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมดแต่ก็สนุกที่ได้คุย หลังจากนั้นเธอก็ขอตัวไปทำธุระ เมื่อกินข้าวเสร็จเราก็นอนต่อทันที

บ่ายสอง คุณได้ซังมารับที่หอเพื่อพาพวกเราศึกษาเส้นทางที่ต้องใช้ตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่นี่ คุณได้ซังพาขึ้นรถบัส (ประมาณรถเมลิไทย) เริ่มด้วยของเด็ดของเด็กหอคือ 7-11 จากนั้นก็พาเดินไปที่สถานีรถไฟทาคานะได ขึ้นรถไฟไม่นานก็ถึงสถานีโคะคุบุโนจิ เป็นสถานีที่ติดกับห้าง คุณได้ซังพาเดินดูร้านค้าและให้ชื่อของที่ต้องใช้เพิ่มเติม จากนั้นคุณได้ซังก็พาพวกเราไปพบอาจารย์คิชิเพื่อทานมื้อเย็น

มื้อเย็นทางที่ร้านซูชิในห้างมารูยามารูย (คิดว่าหลายคนคงรู้จักในนามไอ้ยอ้ย ฮาๆ) มีนักศึกษาจากโตเกียว เคยเข้าร่วมโต๊ะด้วย ทำให้มีโอกาสได้พูดคุยกับคนญี่ปุ่นมากมายแบบนี้สนุกมากๆ กว่าจะกินกันเสร็จก็ตึกมากแล้ว อาจารย์และพวกนักศึกษาเดินมาส่งพวกเราถึงป้ายรถบัสเลย ระหว่างทางกลับพวกเราแวะ 7-11 ซื้อข้าวกล่องไว้ เป็นมื้อเช้า ซื้อน้ำขวดลิตรไว้ดื่ม ถึงจะดูยากลำบากแต่ก็สนุกไปอีกแบบ

12/05/2015 : Welcome Party

วันนี้เราตื่นเช้ามาก ต้องมารอลงทะเบียนเรียนปีสาม ลำบากแท้ ยังดีที่มีอาหารเช้าที่ซื้อมาเมื่อวานอยู่ที่หอพักเขามีไมโครเวฟไว้ให้ใช้ทุกห้องเลย สะดวกมาก ๆ อุปกรณ์ทำครัวก็มี แต่ว่าใครจะทำการล่ะ?! พอสายๆคุณได้ซิงก็มารับพวกเราเดินทางไปมหาวิทยาลัย มื้อเที่ยงก็ฝากท้องกับ7-11ตลอด เรามีโอกาสเข้าไปนั่งกินข้าว (ที่ซื้อมา) ในตึกที่คุณได้ซิงทำงานอยู่

เวลาบ่ายโมงพวกเราได้ไปพบอาจารย์ชิบาตะ และนักศึกษาบางคน เขากล่าวต้อนรับและแนะนำกำหนดการคร่าวๆที่จะต้องทำในสัปดาห์นี้ และหลังจากนั้นเขาได้พาพวกเราเข้าไปยังห้องเรียนที่เขาสอน แบ่งกลุ่มออกเป็นสามกลุ่ม และให้นักเรียนญี่ปุ่นพาเดินชมมหาวิทยาลัย

เราเดินชมหลายๆตึกเพื่อจะได้รู้ว่าต้องมาเรียนตึกไหนบ้าง ที่ประทับใจมากที่สุดก็คือห้องสมุดและโรงอาหาร พูดถึงห้องสมุดก่อน เราเข้าใจว่าเขาเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งให้ความสำคัญกับเรื่องการเรียนมาก ห้องสมุดที่นี่มีหนังสือเยอะ และใหญ่มาก ๆ อีกทั้งยังมีชั้นวางหนังสือแบบเลื่อนได้ที่เคยเห็นแต่ในทีวี การที่ได้มาเห็นของจริง และได้สัมผัสแบบนี้ ดีใจมาก เสียหายที่ไม่ได้ถ่ายรูป ส่วนโรงอาหารก็ประทับใจของถูก จะมีอาหารเช้าราคาร้อยเยนขายเด็กหออย่างเรานี่ ตาลูกกวาดเลย แล้วก็อาหารให้เลือกเยอะมาก ๆ จนเราอยากจะกินมันซะตอนนั้นเลย ไม่ไปปาร์ตี้ละ ฮาๆ

เมื่อชมรอบๆมหาวิทยาลัยเสร็จ กลับมาที่ห้องเรียนก็มีกิจกรรมให้ทำร่วมกับคนญี่ปุ่น เขาให้เราจับกลุ่มกันคุยแลกเปลี่ยนเรื่องราวจึงคิดว่าอีกฝ่ายไม่เคยรู้มาก่อน เราได้จับคู่กับน้องมาย พวกเราสองคนไม่ได้เก่งมาก แต่น้องมายสนุกที่ได้คุย น้องพูดถึงส้มตำ และพูดถึงวิธีการทำ เราเลยเสริมวิธีกินด้วยมือ คุณคนญี่ปุ่นจะแปลกใจเหมือนกัน คุยกันได้ไม่นานก็ไปปาร์ตี้ต้อนรับ มีอาจารย์มากมายหลายท่านมาร่วมงานและนักศึกษาวาญญี่ปุ่นบางคนตลอดงานก็ได้คุยกับคนญี่ปุ่น สนุกมาก ๆ ถึงจะไม่เก่งญี่ปุ่นแต่ก็คุยอังกฤษปนๆกันไป

พองานเลิกพวกเราก็ได้ขอเก็บอาหารที่เหลือจากงานเลี้ยงกลับห้อง เพื่อนชาวมาเลเซีย เอ็กชวิง บอกว่าถึงอาหารเหลือทางผู้จัดก็ทิ้งอยู่ เอากลับไปกินต่อดีกว่า เราเลยเอากลับมาไว้เพื่อเป็นอาหารเช้าของวันถัดไป

13/05/2015 : All of tea

วันนี้มีคลาสร่วมกันกับคนญี่ปุ่นตอนเช้า พวกเราต้องเดินทางไปเรียนด้วยตัวเองครั้งแรก ก็เหนื่อยอยู่ เพราะมหาวิทยาลัยดันอยู่บนเขาเนี่ยสิ ฮาๆ คาบแรกของเรา อาจารย์ชิบาตะนำสินค้าชาเขียวหลายๆรสชาติมาให้ชิม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นเองก็ชอบชาเขียวนหวาน แต่ความหวานของเขาไม่หวานเท่าของไทย

พอตอนเที่ยงก็กินข้าวกับคนญี่ปุ่น ตอนบ่ายเรียนเกี่ยวกับหัวข้อการขายชาญี่ปุ่นในไทย คนญี่ปุ่นบอกว่าเคยทำตลาดชาในไทยแต่ก็ล้มเหลว เขาเลยให้พวกเราแสดงความคิดเห็นกันว่าขายชายังไง ถือเป็นารเรียนที่ปวดหัวมากๆ แต่ก็สนุกแบบเครียดๆ หลังจบคาบนี้ อาจารย์ชิบาตะก็มาพูดถึงช่วงการเปลี่ยนยุคจากระบบบอณาสิทธิ์สู่ยุคดิจิทัล

เรียนเสร็จตอนเย็นพวกเราก็เดินทางกลับที่พักกัน พวกเราตกลงเดินทางไปกินราเม็งที่อยู่ใกล้ๆหอพัก ระหว่างทางก็ได้แวะดูวัดที่ด้านในทำเป็นสุสาน เป็นครั้งแรกที่ได้เห็นสุสานใกล้ขนาดนี้ เมื่อไปถึงร้านราเม็งพวกเราก็สั่งมากินกัน ชามค่อนข้างใหญ่กินชามเดียวก็อิ่มมากแล้ว จากนั้นก็แวะร้านสะดวกซื้อเพื่อซื้อข้าวเช้าของวันถัดไป

14/05/2015 : Tea time with Totoro

ตอนเช้าคาโงะซังมารับที่หอพักเพื่อพาพวกเราไปเข้าร่วมพิธีชงชา เดินทางด้วยรถไฟไปลงที่สถานีโออิคูโบะ ที่สถานีมีอาจารย์ชิบาตะมารอรับพวกเราไปยังร้านที่จัดทำพิธีชงชา เมื่อไปถึงพวกเราก็ได้เดินดูร้านซึ่งขายอุปกรณ์ชงชา เยอะมาก เป็นของทำมือที่สวยงามจึงมีราคาแพง จากนั้นพวกเราไปยังที่จัดพิธีชงชา พิธีชงชานั้นจัดทำเพื่อต้อนรับแขก สำคัญ และยังถือเป็นการสานสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วย ชนมวากาชิในพิธีจะมีรสหวานมากเพื่อเวลาที่ดื่มชาจะได้พอดีกัน พวกเราได้ร่วมทั้งแบบทางการและทั่วไป แบบทางการจะเป็นห้องเสื่อทาตามิแล้วนั่งท่าเทพธิดา ส่วนทั่วไปก็นั่งบนเก้าอี้มีโต๊ะ

ตอนเที่ยงแวะกินข้าวที่ห้างตรงสถานีมีตากะ จากนั้นเดินทางไปยังจิบิมิวเซียม อาจารย์ปล่อยให้พวกเราเดินจนถึงสี่โมงเย็น ช่างในอาคารห้ามถ่ายรูป พวกเราแยกกันเดิน ส่วนตัวก็เดินเรื่อยๆรอบครบเวลา ช่างในก็มีห้องต่างๆที่จำลองห้องนักเขียนมา มีที่ให้เด็กเล่น มีขายของฝากและหนังสือ แต่ที่ชอบมากคือชั้นบนมีหุ่นยนต์อยู่ด้วย

ตอนเย็นหลังกลับจากจิบิมิวเซียม ระหว่างทางเดินกลับหอ ก็แวะซื้อผักผลไม้ เราเองก็เข้าไปซื้อของและข้าวกล่อง จากนั้นรุ่นพี่คนไทยก็ติดต่อมาว่าจะชวนไปกินข้าวเย็นกัน พวกเราจึงรีบกลับหอพัก แต่ที่ตลกมากๆ คือเมื่อถึงหอ สุดท้ายเพื่อนชาวมาเลเซีย เอ็กซ์วิน ของเราก็พาเดินกลับมาสถานีทาคาโนะได เล่นเอาปวดขาไปเลย เราสั่งข้าวผัดถูกๆกินด้วยความจน แต่เอ็กซ์วินเห็นแล้วคงสงสาร เลยเลี้ยงไอติมกับไก่ทอด ฮาๆ จากนั้นกินเสร็จก็กลับหอกัน

15/05/2015 : Time to study.....and go to Shinjuku

วันนี้ต้องตื่นเช้ามากๆ เพราะเรียนเก้าโมง เราอุ่นข้าวกล่องที่ซื้อมา ส่วนคนอื่นจะไปกินข้าวเช้าร่อยเยินที่มหาวิทยาลัย เมื่อถึงก็กินข้าวที่โรงอาหาร จากนั้นก็ไปเรียนกัน ตอนเช้าเรียนภาษาญี่ปุ่นแบบทั่วไปที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อาจารย์ชื่อมาเอะใจดีมาก มีให้ดูรูปภาพดูข่าวแล้วก็มาคุยตอบคำถาม เมื่อเรียนเสร็จก็มีอาจารย์ท่านหนึ่งชวนไปกินที่ร้านข้าวคาราอาเกะหน้ามหาวิทยาลัย อาจารย์เลี้ยงข้าวพวกเราทุกคน ภัททอดที่เราสั่งอร่อยและชิ้นใหญ่ ไม่เหมือนไทยเลย

ตอนบ่ายนั่งฟังบรรยายเรื่อง ICT เป็นความรู้ใหม่สำหรับเราหลายๆ ทำให้รู้ว่าประเทศญี่ปุ่นก้าวหน้าไปไกล ทั้งเรื่องความคมชัดทีวีที่วางแผนไว้ล่วงหน้า ทำให้รู้ว่ารัฐบาลญี่ปุ่นตั้งใจพัฒนาประเทศมาก เมื่อบรรยายเสร็จอาจารย์ชาโตะก็พาพวกเราไปเดินสวนใกล้ๆ กับสถานีโคะคุบุจิ ไม่ใหญ่มากแต่ต้นไม้เยอะสุดๆ พอเดินครบรอบแล้วพวกเราจึงมุ่งหน้าไปชินจูกุต่อ

มาถึงก็เย็นแล้ว คนก็เยอะมากๆ นัดเจอกับพวกเบ็นซ์และรับของกันเสร็จก็ได้เวลาเที่ยว ถึงตรงนี้ก็แยกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มสาวไปซื้อเสื้อผ้า กับกลุ่มสายโหดหน่อยก็มาสติแตกกันที่เกมเซ็นเตอร์ค่ะ เดินมันทุกชั้น ตั้งแต่บนสุดยันชั้นใต้ดิน เราไม่ค่อยได้เล่นเท่าไร อาจจะเพราะว่าเพิ่งจะมาเมื่อเดือนสามรอบหนึ่งแล้ว อยู่ในตึกเกมสักนานอยู่ พอเย็นก็ไปกินสุกียะกัน ถูกและอร่อยมาก จากนั้นก็ไปถ้ำ(ลูก)เสือ เสียทรัพย์ไปนิดหน่อย พวกเราเดินกันเสร็จแล้วก็ว่าจะกลับก่อนกลุ่มสาวฯ ฝ่ายนั้นซื้อปกกันหน้าๆ ดู พอกลับถึงห้องก็นอนสลบ

16/05/2015 :งานแต่งงานที่มีสักซึพยานนานาชาติ

วันหยุดไม่ยอมหยุด ออกไปเที่ยวฮาราจูกุกับศาลเจ้าเมจิ ทำให้ได้เห็นงานแต่งงานแบบญี่ปุ่นสำหรับเราแล้วคิดว่าเป็นอะไรที่งดงามและดูมีคุณค่ามากๆ ที่แอบขำคือมีชาวต่างชาติมากมายถ่ายรูปคู่แต่งงานตลอดทางเดิน ระหว่างที่ดูๆ ก็คิดนะว่าทำไมผู้หญิงต้องใส่เครื่องเยอะ ทั้งหนักทั้งเดินลำบาก ผู้ชายก็สบาย เป็นข้อสงสัยที่ยังไม่ได้คำตอบเลย

พวกเราซื้อของที่ฮาราจูกุจนค้ำ เราเองก็ได้พวกขนมคิทแคทมาฝากแม่ ระหว่างทางกลับห่อเพื่อนก็ดันลืมของ จากนั้นนางก็ลงรถบัสดกลางทางแล้วก็กลับไปเอาของ โชคดีมากที่เจอ

17/05/2015: Go to Meguro and Nakano

วันนี้ได้เดินทางไปเยี่ยมบ้านของอาจารย์ทาจิมาะ ตั้งอยู่ที่เมกุโระ ระหว่างเดินทางไปก็แวะชมตึกใหญ่ๆ เหมือนโรงแรม ในอาคารมีการตกแต่งที่สวยงาม เดินๆ อยู่ก็เจอคู่แข่งงานอีก จัดงานที่นี่ได้ต้องมีเงินมากแน่ๆ เลย จากนั้นก็ออกจากตึกเดินไปวัดและศาลเจ้าระหว่างทาง วันนี้มีคนมาตั้งแผงขายของมากมายที่ลานกว้างของวัดด้วย เสียหายที่ไม่ได้เดินดู เราเดินเจอแล็บเล็กๆ เกี่ยวกับพยาธิด้วย คนทั่วไปก็สามารถเข้าไปชมได้ รู้สึกแปลกใจ อยู่หรือว่ามีสถานที่แบบนี้ด้วย

เดินทางมาถึงบ้านของอาจารย์ก็บ่ายได้แล้ว คุณภรรยาได้ทำอาหารไว้มากมาย พวกเราได้กินข้าวร่วมโต๊ะกับ อาจารย์และลูกชาย ชื่อฟูมิอิโระ เาที่นั่งข้างกันแต่ก็ไม่ค่อยได้คุยกัน ฟูมิอิโระเงินไม่ก็อายนั่นเลย พอกินเสร็จก็เดินผ่าน ห้องฟูมิอิโระ พอมองเข้าไปก็เห็นรูปตัวการ์ตูนและฟิกเกอร์มากมาย ไปๆ มาๆ ก็นั่งคุยเล่นในห้องนอนฟูมิอิโระ ตลอดจนกลับเลย

หลังออกจากบ้านอาจารย์ก็ไปนาคาโตะบอร์เดอร์ ชายของเล่นและหนังสือเต็มเลย เราก็ได้หนังสือมาสองเล่ม เท่านั้น จากนั้นอาจารย์ก็พาไปร้านเมตคาเฟ่แมวดำ ก็สนุกอยู่หรือหอนะ แต่นูหรือเยอะไปหน่อย สุดท้ายก็นั่งรถไฟกลับบ้าน วันนี้หมดแรงเลยจริงๆ

18/05/2015 : ความสวยงามอยู่ไม่ไกล

วันนี้เป็นวันดีมาก มีเรียนตอนเช้าเสร็จตอนบ่ายก็ว่าง วันนี้เรียนญี่ปุ่นกับการตลาด บอกตรงๆว่าไม่รู้เรื่องเลย แต่ตั้งใจฟังก็ได้ความรู้มาเหมือนกัน เรียนญี่ปุ่นเสร็จอาจารย์คาโตะก็อาสาจัดมาให้พวกเราทานกัน ดีใจมากค่ะ จากนั้นพอเรียนวิชา ช่วงบ่ายเสร็จอาจารย์ชิบาตะก็พาไปศาลเจ้าใกล้ๆ สวยมากๆ สงบ อากาศดี จากนั้นพวกเรา ก็เดินกลับสถานีโคะคุบุจิ แวะห้างมารุยามารุจากนั้นก็กลับหอพัก

19/05/2015 : เอโดะยังคงเหมือนเดิม

วันนี้พอรู้ว่าจะไปเอโดะเท่านั้นแหละค่า ตื่นเต้นสุดๆค่ะ อารมณ์เหมือนตามรอยเนื้อเพลงค่ะ อาจารย์ชิบาตะพาไปที่เมืองเอโดะ ทางญี่ปุ่นทำเป็นพิพิธภัณฑ์เปิด ง่ายๆคือไม่ได้ยกสิ่งของเข้าตู้แต่เป็นการสร้าง ครอบครองสิ่งของ เราก็เดินดูอาคารสมัยก่อนกัน อาจารย์คอยอธิบายให้ตลอด ได้ความรู้มาเยอะมากๆเลยค่ะ จากนั้นอาจารย์ก็เลี้ยงข้าวเที่ยงอีกเหมือนเคย

หลังจากกลับมาถึงมหาวิทยาลัยก็ฟังนักเรียนญี่ปุ่นบรรยายเรื่องการบริหารของดิสนีย์ ชอบมากค่ะ ชอบจริงๆเป็นความรู้ใหม่อีก หลังจากฟังฟรีเซ็นจบก็แยกย้ายกันกลับ แต่วันนี้คนญี่ปุ่นชวนไปกินเลี้ยงกับคนญี่ปุ่น

ตอนเย็นที่ร้านเกือบแตกเลยนะ เพราะจากที่ต่างคนเจียบๆกัน จู่ๆพอไปกินข้าวด้วยกันก็คุยกันเยอะขึ้น ได้คุยญี่ปุ่นแบบไม่หยุดนี้ทำเอาปวดหัวเลยนะคะ แต่ก็สนุกมาก

20/05/2015 : กีโมนอกับดอกไม้

ตอนเช้ามีคลาสคุยกับคนญี่ปุ่นเรื่องจะขายชาญี่ปุ่นอย่างไรในไทย เราก็ได้เล่าเรื่องตลาดชาไทยเป็น ยังไงให้คนญี่ปุ่นฟัง เขาก็แปลกใจอยู่บ้าง แต่นั่นแหละไทยสไตล์

หลังจากจบชั้นเรียนพวกเราได้ไปใส่ชุดกิโมนอกัน ใส่ที่ครั้งก็ไม่ชินเพราะทั้งร้อนทั้งอึดอัด คนที่แต่งตัวให้พูดอังกฤษเก่งมากๆ พอถามเลยรู้ว่าทำงานกับบริษัทที่ต้องติดต่อกับต่างชาติบ่อยๆเลยพูดได้ดี จบกิจกรรมใส่กิโมนอกันไปจัดดอกไม้กัน อีเคบานะ เราตั้งใจจัดมากๆ อยากจะสื่อความรู้สึกออกมาผ่านดอกไม้

21/05/2015 : ประชุมหาระดับผู้บริหารกับนั้นรถไฟหรือปลากะป๋องคะ!?

อาจารย์คาโตะมารับพวกเราเข้าชินจูกุ มีโอกาสได้นั่งรถไฟสายเคย์โอ ไม่เคยขึ้นสายนี้และอาจารย์บอกว่าถูกกว่าเจอาร์ด้วย พอไปถึงชินจูกุก็ต้องอึ้ง เพราะคนน้อยมากๆ ก็เดินเล่นกันจนถึงเที่ยง อาจารย์พาไปกินบุฟเฟ่ต์ร้านหนึ่ง ถ้าจำไม่ผิดก็ตี๊กปาร์กินี่แหละ พอกินเสร็จก็ไปร่วมประชุมชากัน

เป็นช่วงเวลาที่เครียดมากที่สุดเลย ระดับคนใหญ่คนโตคุยกันเรื่องธุรกิจฯ คุยกันจริงจังและก็ได้รับแนวคิดแลกเปลี่ยนกัน ถึงจะอึดอัดและชวนเป็นลมอยู่เนืองๆก็ทนได้คะ ถือเป็นประสบการณ์ดีๆ หลังเสร็จก็ไปเดินเล่นกันในเมือง ก่อนกลับก็ได้แวะไปถ้าลูกเสืออีกที่ และไปดูหัวก๊อตซิลามาด้วย

ที่สุดของวันนี้คือระหว่างกลับขึ้นไม่ทันขบวนรถไฟที่แน่นมาก เพื่อนกับอาจารย์ขึ้นไปและเล่าให้ฟังว่าคนเยอะมากโดนเบียดจนแบนกันเลย แต่เราขึ้นขบวนหลังจากนั้นคนก็โล่งคะ ปลอดภัยถึงหอ

22/05/2015 : เยี่ยมเพื่อนบ้านที่เอบีเค

วันนี้เรียนญี่ปุ่นเรื่องอาหารไทยกับอาหารญี่ปุ่น กลุ่มได้แกงไทย อธิบายยากมากเลยโดยเฉพาะส่วนประกอบ คือเราไม่ค่อยกินแกงไทยเท่าไร ก็ช่วยกันอธิบายนะ ไตก็คุงก็ชอบมากเลยมะเขือเปราะ

เรียนเสร็จก็เดินทางไปสุกามา ไปที่เอบีเคเยี่ยมชมที่เรียนภาษา ถ้าให้พูดตรงๆก็คือตอนนี้ล้มเลิก เรื่องการสอบทุนไปแล้ว เลยไม่ได้ตื่นเต้นมากเท่าไร แต่ก็ทำให้รู้เรื่องราวที่มาของตราสัญลักษณ์ของสถาบัน จากนั้นก็ลากลับ เพราะตอนเที่ยงๆทุกคนหิวกันจนหมดแรงแล้ว

อาจารย์เลี้ยงข้าวเที่ยงคือแกงกระหรี่ จากนั้นพาไปเดินถนนที่มีชองขายเยอะเยอะ เป็นถนนที่ผู้สูงวัยชอบมาเดิน
เรียบๆสงบสุข จากนั้นแวะเที่ยงที่คิวจิโจวจิต่อ สนุกมากค่ะ ไปล่าหนังสือมาได้สามเล่ม จากนั้นก็ชมชานกลับมาหอ

23/05/2015 : เจอกันอีกแล้วนะสามมี!

วันนี้วันเที่ยวค่า อาจารย์ชิบาตะนำเที่ยว ประเดิมกันที่แรกเลย ที่อิมพีเรียล พาเลซ โตเกียว ดีใจมากเลยคะ
ที่ได้มาอีก แล้วเดินเข้าไปถึงตรงที่มองเห็นตัวอาคาร จากนั้นก็ไปโตเกียวสกายทรี การมาเที่ยวกับอาจารย์นี่ดีมากๆเลยคะ
ไม่ใช่แค่ถ่ายรูปจากข้างนอก แต่ยังพาขึ้นไปถึงจุดชมวิว คือแฉวยาวมากๆเลยนะคะแต่เด็กไทยกลุ่มนี้
ก็ได้ขึ้นอย่างง่ายดายคะ มาครั้งที่แล้วได้แค่นั่งดูจากข้างนอกเอง ฮ่าๆ จากนั้นก็กินข้าวใกล้ๆวัดอาซากุสะ
วัดนี้คนไทยเยอะมาก แต่ไม่มีเวลาเดินดูเท่าไรหว่า ก็ได้เข้าไปไหว้พระและกินเมล่อนปัง

เดินทางจากอาซากุสะโดยการนั่งเรือมาถึงโอไดบะ จากนั้นต่อด่วนรถไฟฟ้ายูริคาโมเมะ ก็นั่งเข้าไปถึง
โตเวอร์เจนท์คะ อาจารย์พาไปดูกันตึ่มสูงเท่าตัวจริง รอบนี้มาทันเห็นมือขยับด้วยคะ ปลาบปลื้ม จากนั้นอาจารย์
ก็ขอตัวกลับ ส่วนตัวก็ไม่ได้ไปวินัสฟอรัทหรรอคะ เดินไปไกลและก็มีแต่ของซื้อผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่
เราเลยนั่งกินนั่งเล่นอยู่ตรงกันตึ่มจนถึงเวลานัด จริงๆอยากดูโชว์นะแต่ก็ตึก เอาไว้คราวหน้าๆละกัน

24/05/2015 : Keep clam and go to Akihabara!!!

วันนี้ไปตลาดอาเมโยโกะกันคะ รู้สึกดีมากคะที่มารอบนี้ได้มาตลาดสักที ครั้งที่แล้วติดฝนเลยไม่ได้ไป
เสียตายมาก เดินดูของกันสักพักก็แยกกันเป็นสองกลุ่ม เรามาอาภิยะต่อ เขาปิดถนนกัน เดินสนุกมากคะ
แล้วก็ได้ไปคั่นตะด้วย ถึงจะไม่ได้ขึ้นทางบันไดโอดอลก็เถอะคะ เพราะคราวนี้มาอีกทาง เราก็ไปอีเว้นท์เล็กของเลิฟไลฟ์คะ
สั่งน้ำนิกะมากินทำเอาสตั๊นเลยคะ ชานมเย็นดีดีนี่เอง ฮ่าๆ เดินกลับมาที่อาภิยะอีกครั้ง เข้าห้างซื้อหูฟังใหม่
จากนั้นก็กลับหอคะ

25/05/2015 : วังสิโด้ค วังสิ!

ตอนเช้ามีเรียนญี่ปุ่นแค่นั้น จากนั้นก็ว่าง เราเลยไปกินข้าวเที่ยงกันที่มอสเบอร์เกอร์
จากนั้นก็ไปนากาโนะบอร์เตอริกับแทนอีกครั้ง แทนไปดูโมเดลส่วนเราก็ไปหาหนังสือ แต่ระหว่างที่กำลังดูโมเดลกันอยู่
ก็เกิดแผ่นดินไหวขึ้น ตอนนั้นตกใจมากคะ กลัวไปหมด คิดอย่างเดียวคือออกจากตึกด่วนๆแล้วคนญี่ปุ่นคือนิ่งมาก
ยืนอ่านหนังสือดูของต่อ ในขณะที่เด็กไทยสองคนสติกระจายแล้ว คือหมดอารมณ์เดินต่อแล้วคะ ไม่ไหวแล้ว
กลายเป็นว่ารีบกลับหอแทน

26/05/2015 : ไปดูโรงงานกันเถอะ

ตอนเช้าได้เรียนบัญชีค่ะ ดีใจมากๆเลยคะ ตั้งแต่เรียนมาบัญชีคือรู้เรื่องคะ (สาขาบัญชีนี้)
จากนั้นอาจารย์อธิบายวิชาพวกเราไปกินเนื้อย่างคะ อร่อยมากๆเลย พอเที่ยงเราก็เดินทางไปชมบริษัทเคียวไฮคะ
เป็นบริษัทซ่อมแซม สร้าง พัฒนา อุปกรณ์ทางการแพทย์คะ ได้ชมชั้นต่างๆ และได้ดูการทดสอบหุ่นยนต์ด้วย
ขากลับจากโรงงานก็แวะวัดหนึ่งคะ จำไม่ค่อยได้เพราะเดินตามแบบหิวข้างคะ แต่ที่วัดนั้นดอกไม้ไฮเดรียนเยี่ยสวยมากคะ
แถมกำลังจะมีงานเทศกาลด้วย พอเริ่มเย็นพวกเราก็กลับบ้านคะ

27/05/2015 : ทำงานจริงจัง

ต้องทำสไลด์นำเสนอโปรเจกแบบนี้ยากมากคะ ทั้งวันก็นั่งคุยนั่งทำสไลด์กับคนญี่ปุ่น
ตลอดวันก็ไม่ได้ไปไหนเลยคะ จะมีก็แค่ตอนกำลังกลับบ้านก็แวะทานข้าวกับคนญี่ปุ่นเสร็จก็กลับบ้านเลย

28/05/2015 : ไปฟูจิ...ซอพท์

ไปชมบริษัทฟูจิซอพท์ที่อากิบะ(อีกแล้ว) ในบริษัทมีหุ่นยนต์และก็มีห้องประชุมล้ำสมัย อีกทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี
ก็ล้ำมากคะ มีโรงหนังในตึกด้วย แถมโรงอาหารก็มีบุฟเฟ่ต์ด้วย อยากทำงานที่นี่เลย ตอนเที่ยงอาจารย์คาโตะ
พาไปทานพิซซ่าญี่ปุ่นที่ตึกไอดอลคะ(UDX) จากนั้นพวกเราก็ไปยามาซากิกันต่อ ได้ฟังบรรยายและชมหลังร้าน
และได้รับขนมปังมาเยอะมาก ช่วยพวกเราให้ไม่อดไปอีกหลายมื้อเลยคะ

แยกกับเพื่อนกลับมาที่อากิบะอีกครั้ง และรอบนี้ก็ได้สตาร์วินิ่งไปแบบงงๆคะ
จากนั้นก็กลับบ้านพักด้วยความเพลีย

29/05/2015 : Sarusoba!

วันนี้ไม่มีอะไรมากคะนอกจากเรียนและเรียน สิ่งที่น่าปลื้มใจมากที่สุดคือมีอาจารย์เลี้ยงข้าวเที่ยงอีกแล้วคะ
ขอขอบคุณจริงๆที่ช่วยให้พวกหนูมีเงินไว้ดำรงชีพอีก มื้อเที่ยงเป็นหมี่เย็นคะ อร่อยมากๆเลย

30/05/2015 : let me go~

วันนี้ต้องนำเสนอโปรเจคแล้ว เป็นเรื่องที่ปวดหัวมากค่ะ เราทำได้ไม่ตัวเอง ตอนนั้นจำได้ว่าสมองตัวเองไม่รับรู้อะไรแล้ว รวากับว่าทำงานหนักเกิน หม้อแปลงระเบิดเลยทีเดียวน พอฟ่านพ้นช่วงเวลาเลวร้ายไปได้ ตอนเย็นก็เป็นงานเลี้ยงอำลาค่ะ

พวกเรากินเลี้ยงกันที่ร้านโลกยามะจัง (世界の山ちゃん) แล้วคนญี่ปุ่นก็ให้ของที่ระลึกมาเป็นบอร์ดเล็กๆมีโพสดีอิทเขียนไว้มากมาย อ่านแล้วจะร้องไห้เลยคะ จากนั้นเราขอแยกตัวออกมาร้องคาราโอเกะกันคะ อาจารย์คาโตะร้องเพราะมีส่วนเรากับแทนก็แร็ปเพลงญี่ปุ่นจนขาดใจเลยคะ

31/05/2015 : ส่งท้ายชีวิตนักเรียนแลกเปลี่ยน

เป็นวันแรกคะที่ได้นอนตื่นแบบไม่ต้องตั้งนาฬิกาปลุก ตื่นมาก็สายได้ แล้วก็นั่งทำสไลด์ไว้นำเสนอในคาบญี่ปุ่นคะ นั่งทำจนถึงบ่ายๆ ก็ออกไปอากิบะ(อีกแล้ว) ไปกับแทนแล้วก็ไปเจอฟ้าที่นั่น หลังจากเดินแถวนั้นเปิดโลกกว้างกันแล้วก็ไปชินจูกุต่อ เราได้เล่นแคปซูลกันดึ้มแล้วคะ สนุกดี จากนั้นก็ไปถ่ายรูปกับเพื่อนคะ สนุกมากๆเลย

01/06/2015 : วันสุดท้ายแล้วนะ

ตอนเช้าฟรีเซ็นต์ญี่ปุ่นคะ ยอมรับว่าทำสคริปไม่ทันคะ สดๆกันตรงนั้นเลย พอตอนเที่ยงอาจารย์คิซึกิพาไปกินอาหารอิตาเลียนคะ พอเสร็จจากตรงนี้ก็ไปนากาโนะกันอีกรอบ เราก็ไปขายหนังสือเสร็จก็กลับมาหอ ตอนเย็นก็ชวนเอ็กซ์วินไปกินข้าวกัน เดินกันไกลมากๆ แต่ก็คุ้มเพราะจัดหนักกับมื้อสุดท้ายแล้วละนะ พอกลับมาถึงหอก็จัดกระเป๋าไปถึงตีสามคะ

02/06/2015 : กลับมาแล้ว

ออกจากหอแต่เช้าเลยคะ เราก็นอนมาตลอดทางเลย ล้อลากับอาจารย์ชิบาตะเรียบร้อยก็เข้าตม.กลับประเทศ

น.ส. ศรินยา เลิศศรีนภาพร

สาขา AC ชั้นปีที่ 2